

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Συγκροτήθηκε από την Πρόεδρο Πρωτοδικών Βασιλική Γιαννακού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 15 Μαΐου 2013 χωρίς τη σύμπραξη γραμματέως για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων : 1) αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Στουρνάρη αρ. 39) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρό του Κώστα Βουτσά, ηθοποιό και 2) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στη Φιλοθέη Αττικής, επί της Λ. Μεσογείων αρ. 231 και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Γεωργίου Ζορμπά.

Της καθ'ης η αίτηση: ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία
, που εδρεύει
στο) και εκπροσωπείται νόμιμα,
εκμεταλλεύτριας του ξενοδοχείου με την επωνυμία « », που
βρίσκεται στο , η οποία δεν
παραστάθηκε στο ακροατήριο, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο
δικηγόρο.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η αίτησή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 5/4-1-2013 και προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 13-3-2013 και μετ'αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω και ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από την υπ' αριθμ. 11245/13-1-2013 έκθεση επιδόσεως του αρμοδίου δικαστικού επιμελητή στο πρωτοδικείο

που προσκομίζουν οι αιτούντες, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως με πράξη ορισμού δικάσιμο και κλήση προς συζήτηση για την αρχικά προσδιορισθείσα δικάσιμο της 13-3-2013, κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε με αίτηση της καθ'ης, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην τελευταία. Αυτή, όμως, δεν εμφανίστηκε στην τελευταία αυτή δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του εκθέματος, και συνεπώς, πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (687 παρ.1, 690 παρ.1, 691 παρ.1 ΚπολΔ).

Με τις διατάξεις του ογδόου κεφαλαίου (άρθρα 46 επ.) του Ν.2121/1993 για την "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", όπως ισχύει μετά το Ν.3057/2002, νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημοσία εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ.1 του προμνησθέντος Ν.2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι

καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμεταλλεύσεως από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ.2 του ίδιου νόμου προσδιοριζόμενη παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων, εύλογη και ενιαία αμοιβή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, περαιτέρω, ότι ο σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως είναι, κατ' αρχάς, η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες κατ' οίκον ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική τους χρήση. Για τη χρήση αυτή έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχει δημοσία χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Βασική δε προϋπόθεση της δημοσίας εκτελέσεως, χρήσεως ή παρουσιάσεως είναι ν' απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του "κοινού". Το κρίσιμο, δηλαδή, στοιχείο σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της εκτελέσεως, χρήσεως ή παρουσιάσεως του έργου είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες, που το κάνουν προσιτό στο κατά την προαναφερθείσα έννοια "κοινό" (Α.Π. 907/2003 ΕΛΔνη 44.1481). Απαιτείται, τελικά, η ύπαρξη πράξεως, με τη οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους "δημοσίας εκτελέσεως" κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ.2 του Ν.2121/93. Η έννοια δε της "προσιτότητας" συμπεριλαμβάνει όχι μόνο τη δυνατότητα να μπορεί το έργο να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων,

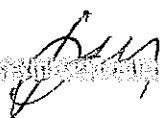
αλλά, και προεχόντως, μια σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι, συνιστά δημοσία εκτέλεση κατά τους όρους του Ν. 2121/93 η περίπτωση κατά την οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, πράγμα όμως που δεν γίνεται τυχαία, αλλά στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών (ΑΠ 820/2003 Ποιν. Δημ. 2003.1070 με παρατηρήσεις Γ. Νουντιάλη). Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ιδίου και συγκεκριμένα από πρόσωπα, με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντός του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά μια άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημοσία εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτή ν' απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με όλα αυτά, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μιας επιχειρήσεως ενώπιον του κοινού (των συναλλασσομένων με τον επιχειρηματία προσώπων), από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεοράσεως, εγκατεστημένου μόνιμως ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχειρήσεως ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραίας που εξυπηρετεί όλο το κτήριο, αποτελεί νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημοσίας παρουσιάσεως και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής (Γ. Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, εκδ. 2002, σελ. 217, Λ. Κοτσίρης,

3^ο φύλλο της υπ' αριθμό 153 /2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καρδίτσας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης, σε ΕΕμπΔ 2002.251, βλ. και την περιέχουσα αντίθετες θέσεις γνωμοδότηση των Δ. Τσάτσου και Α. Λοβέρδου, συνταχθείσα πριν την ψήφιση του ως άνω νόμου και προσκομιζόμενη από την καθ' ης). Εξάλλου, η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49του Ν.2121/1993 είναι, όπως προαναφέρθηκε, ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσόν αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με τη ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμομένη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφ' ενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφ' ετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της ευλόγου αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισεως των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του Ν.2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1Β', 58 και 32 παρ.1 του Ν. 2121/93, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσόν. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως περί της ευλόγου αμοιβής, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη

διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρυθμίσεως της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο δικαστήριο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλομένης από τους χρήστες ευλόγου αμοιβής. Τούτο, ερμηνευόμενο υπό το φως των στόχων των συναφών, ως κατωτέρω, Κοινοτικών οδηγιών, συμβάλλει στην ανάπτυξη της πολιτιστικής δημιουργικότητας, δοθέντος ότι, με την ταχεία προσωρινή επίλυση της διαφοράς αυτής, εξασφαλίζεται η οικονομική αυτονομία και αξιοπρέπεια των ερμηνευτών και εκτελεστών καλλιτεχνών και συνεχίζονται οι σχετικές επενδύσεις των παραγωγών, που χρηματοδοτούν αυτές τις πολιτιστικές δημιουργίες. Είναι προφανές όμως ότι, εν προκειμένω, δεν πρόκειται περί ασφαλιστικού μέτρου, αλλά περί ρυθμιστικού τοιούτου, για το οποίο εφαρμόζονται οι περί ασφαλιστικών μέτρων διατάξεις του ΚΠολΔ, Έτσι, για τον προσωρινό προσδιορισμό της ευλόγου αμοιβής δεν προϋποτίθεται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου που αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη κάθε ασφαλιστικού μέτρου. Εξάλλου, σε σχέση με τα κριτήρια, βάσει των οποίων το Δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θέλει οδηγηθεί στον προσδιορισμό της ευλόγου αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, παρατηρητέα τα ακόλουθα: Τα συναφή νομοθετικά κείμενα (Ν. 2121/93 και Ν. 3057/2002), καθώς και οι οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω νόμοι, αντιστοίχως), δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της ευλόγου αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήριο προς καθορισμό της. Εξάλλου, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη υπόθεση 245/00/6-2-2003 (Αρμ ΝΣΤ.1699), αποφαινόμενο επί προδικαστικού ερωτήματος του Δικαστηρίου Hoge Raad der Nederlanden, ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8 παρ. 2 της ως άνω οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, που ανέκυψε στο πλαίσιο δίκης

4^ο φύλλο της υπ' αριθμό 153 /2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καρδίτσας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

μεταξύ των διαδίκων SENIA (ιδρύματος για την εκμετάλλευση των συγγενικών δικαιωμάτων) και NOS (ιδρύματος ολλανδικής ραδιοτηλεοράσεως) με αντικείμενο τον καθορισμό της ευλόγου αμοιβής, της καταβλητέας στους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές και στους παραγωγούς φωτογραφημάτων για τη ραδιοφωνική ή τηλεοπτική μετάδοση των εν λόγω φωνογραφήματων, έκρινε ότι, ελλείπει κοινοτικού ορισμού της ευλόγου αμοιβής, η έννοια αυτής πρέπει να αναλύεται από τον Εθνικό Δικαστή με τον πλέον ομοιόμορφο, κατά το δυνατόν, τρόπο στο έδαφος της Κοινότητας, "υπό το φως των στόχων της οδηγίας 92/100, όπως αυτοί προσδιορίζονται ιδίως με τις αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας, ως ικανής να οδηγήσει στην επίτευξη δεούσης ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και των παραγωγών φωνογραφήματων να εισπράττουν αμοιβή λόγω της ραδιοφωνικής μεταδόσεως φωνογραφήματος και του συμφέροντος των τρίτων να μπορούν να μεταδίδουν ραδιοφωνικά το εν λόγω φωνογράφημα υπό εύλογες προϋποθέσεις" και, περαιτέρω, ότι ο εύλογος χαρακτήρας της αμοιβής αυτής "αναλύεται, ιδίως, εν όψει της αξίας της συγκεκριμένης χρήσεως, στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών". Ενόψει τούτων, ο καθορισμός του ύψους της ευλόγου αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτελέσεώς τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων ("κοινό" υπό την προαναφερόμενη έννοια) από τις εγκαταστημένες στα δωμάτια τους συσκευές τηλεοράσεως και ραδιοφώνου, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια, όπως προαναφέρθηκε, να συντρέχει περίπτωση δημοσίας εκτελέσεως υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 2121/93, πρέπει να γίνει υπό το φως των στόχων της ως άνω οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93. Το Δικαστήριο, στην ειδικότερα αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της ευλόγου αμοιβής σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής και, μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσεως στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητός του, η

εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου βρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (αν, δηλαδή, πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα (από απόψεως χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανοήσεως της Ελληνικής γλώσσας) παρακολουθήσεως ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα, ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέσεως αυτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχειρίσεως πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσεως, από τους πελάτες του, έργων προστατευομένων από το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίσθηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ίδιου ή άλλου Δικαστηρίου για ξενοδοχεία αναλόγου κατηγορίας και θέσεως. Τέλος, ενόψει του ότι η αξίωση για εύλογη αμοιβή γεννάται αφότου το έργο έγινε αντικείμενο εκμεταλλεύσεως χωρίς την απαιτούμενη άδεια, οπότε εναπόκειται στο Δικαστήριο μόνο να καθορίσει προσωρινά το ύψος της ευλόγου αμοιβής και τους όρους πληρωμής της, μετά τον εν λόγω δικαστικό προσδιορισμό έχει πλέον αυτό την εξουσία, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να προχωρήσει και στην προσωρινή επιδίκαση της εν λόγω απαιτήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 728 επ. του ΚΠολΔ, εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διατάξεως 682 του ίδιου Κώδικα, ήτοι συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικειμένου κινδύνου. Η αντίθετη άποψη δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στο Ν. 2121/93 και στις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων του ΚΠολΔ, δεδομένου ότι πρόκειται εδώ περί γεγενημένης απαιτήσεως, η οποία, μετά τον καθορισμό του ύψους της και των όρων πληρωμής, είναι ορισμένη και, συνεπώς, συντρεχόντων και των, κατά τα άνω, νομίμων προς τούτο όρων, όπως διαγράφονται στη διάταξη του άρθρου 682 του ΚΠολΔ, είναι δυνατή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων με τη μορφή της προσωρινής επιδικάσεως απαιτήσεως των άρθρων 728 επ. του ίδιου Κώδικα.

5^ο φύλλο της υπ' αριθμό (53 /2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καρδίτσας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Στην προκειμένη περίπτωση, οι αιτούντες εκθέτουν με την υπό κρίση αίτηση ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίοι λειτουργούν στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 49 και 54 του Ν. 2121/1993 και έχουν αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, έχουν δε, συσταθεί νόμιμα, σύμφωνα με τις αναφερόμενες στην αίτηση πράξεις και αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων, ενώ έχουν γίνει και οι νόμιμες δημοσιεύσεις. Ότι ο πρώτος από αυτούς έχει μέλη ηθοποιούς, ο δε δεύτερος τους αναφερομένους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», εκπροσωπώντας τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς αντίστοιχα, όπως ορισμένα από τα μέλη τους αυτά ενδεικτικά κατονομάζονται στο δικόγραφο της κρινόμενης αίτησης, ενώ ο καθένας από τους οργανισμούς αυτούς αποτελεί τον μοναδικό, για την αντίστοιχη κατηγορία δικαιούχων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του προαναφερόμενου νόμου, οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και εκπροσωπεί στο σύνολο της τη σχετική με αυτόν κατηγορία δικαιούχων της εν λόγω αμοιβής. Ότι, τα μέλη τους, έχουν αναθέσει στους οργανισμούς αυτούς, με σχετικές συμβάσεις ανάθεσης, τη διαχείριση και την προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων επί των συμβολών τους, μεταξύ δε των σχετικών εξουσιών, που έχουν μεταβιβαστεί στους εν λόγω οργανισμούς από τα μέλη τους, περιλαμβάνονται η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας, της ενιαίας εύλογης αμοιβής και η διανομή στους δικαιούχους- μέλη τους, της αμοιβής αυτής, η οποία διαμορφώνεται και προσδιορίζεται κατά τον τρόπο που ορίζεται από τον παραπάνω νόμο και κατανέμεται μεταξύ των κατηγοριών των εκπροσωπούμενων από τους αιτούντες δικαιούχων της κατά ποσοστά προσδιοριζόμενα, επίσης, από τον ίδιο νόμο και από τους εσωτερικούς κανονισμούς των αιτούντων οργανισμών. Ότι οι οργανισμοί αυτοί, ως μόνοι στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ως άνω τεσσάρων κατηγοριών δικαιούχων, έχουν συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς και ενδεικτικά αναφερόμενους στην αίτηση αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις

6^ο φύλλο της υπ' αριθμό 153/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καρδίτσας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

του ν. 2121/1993) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προμνησθείσες διατάξεις του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει μετά το Ν. 3057/2002, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 2,3,4,5,7,10 και 12 της Διεθνούς Συμβάσεως της Ρώμης (ν. 2054/1992), 176, 728 παρ. 1ζ', 729 παρ. 2 του ΚΠολΔ. Το παρεπόμενο όμως αίτημα για την καταβολή τόκων τυγχάνει νόμιμο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής μόνο για το μεταγενέστερο της επίδοσης της αίτησης χρονικό διάστημα, καθόσον για το προγενέστερο δεν επικαλούνται οι αιτούντες όχληση της καθ'ης για την καταβολή του, ενώ όσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α., η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και εκδόσεως της σχετικής προς τούτο απόδειξης από τους αιτούντες (ΑΠ80/1999 αδημ., Ε.Α. 8884/2003 ΕλληνΔνη 45.1102, ΕΑ9411/2000 αδημ.) Επομένως η αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσία.

Από όλα τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι αιτούντες, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί και λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα 49 και 54 έως 58 του Ν. 2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και ισχύει και συγκεκριμένα ο πρώτος για τους ηθοποιούς και ο δεύτερος για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», εκπροσωπώντας τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς αντίστοιχα, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Περαιτέρω, οι αιτούντες, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τεσσάρων κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (ελβετικός SWISS PERFORM, γερμανικός GVL, ισπανικός AIE, σουηδικός SAMI, ρουμανικός CREDIDAM, ουγγρικός EJI, λιθουανικός AGATA, δανικός GRAMEX, ολλανδικός NORMA, βελγικός MICROCAM, πολωνικός STOART, αυστριακός LSG, βρετανικός PAMPA,

γαλλικός SPEDIDAM κ.α.), συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και, οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί ηθοποιοί, μουσικοί, ερμηνευτές-τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, οι αιτούντες νομιμοποιούνται να προβαίνουν στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με τον Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η καθ'ης διατηρεί και εκμεταλλεύεται στο

ξενοδοχείο με το διακριτικό τίτλο «...», που διαθέτει 22 δωμάτια και ανήκει στην κατηγορία των τριών (3) αστέρων. Στα ως άνω δωμάτια του ξενοδοχείου, είναι εγκατεστημένες συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου και έτσι παρέχεται στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα να παρακολουθούν τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα όλων των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες τηλεόρασης και ραδιοφώνου που έχουν εγκατασταθεί από την καθ'ης σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της, συνδέονται με ένα δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια. Ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί, μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2011 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο τηλεοπτικό χρόνο. Ενόψει τούτου και λαμβάνοντας υπόψη το μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά το έτος αυτό στην ελληνική επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια τηλεοπτικών σταθμών, η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρεία, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η καθ'ης, στα

πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και για την επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιτά τα επίδικα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της, οι οποίοι και συγκροτούν, την έννοια του «κοινού», διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Ειδικότερα, προέβη στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκαταστάσεως για διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία ραδιοτηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεοράσεως και ραδιοφώνου για τη λήψη από τους πελάτες της των ραδιοτηλεοπτικών σημάτων. Είναι προφανές ότι στην προκειμένη περίπτωση και εάν δεν γίνεται από την καθ'ης η χρήση του υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μια άλλη, ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το τηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο γίνεται άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς για καταβολή της εύλογης αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σε αυτό. Επομένως η καθ'ης, χρήστης-λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, παρουσίασε αυτή χωρίς δικαίωμα σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο για εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη, δηλαδή από εκείνη για την οποία προορίζονταν η ραδιοτηλεοπτική μετάδοσή τους και αναμφισβήτητα θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν 2121/1993. Συνεπώς, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των αιτούντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια ξενοδοχείου της καθ'ης, που υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση να την καταβάλει σε αυτούς. Πρέπει να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη χρήση από την καθ'ης των έργων των αιτούντων, έχει όλως δευτερεύοντα

χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο εκμετάλλευσης της ξενοδοχειακής της επιχείρησης, ενόψει δε και της φύσεως και των συνθηκών της από μέρους της εκμεταλλεύσεως των προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων, καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπόμενου από τη διάταξη του άρθρου 32 παρ 1 του ν. 2121 1993 τρόπου υπολογισμού της εύλογης αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της καθ'ης και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς η εύλογη αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλλει η καθ'ης στους αιτούντες, πρέπει να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό για τα επίδικα έτη, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους αιτούντες και εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη. Οι αιτούντες οργανισμοί, συμφώνησαν και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των δικαιούχων, που έπρεπε να καταβάλουν οι ξενοδόχοι που χρησιμοποιούν τηλεοράσεις και ραδιόφωνα για την εκπομπή προγραμμάτων, ανάλογα με την κατηγορία των αστέρων στην οποία ανήκει το ξενοδοχείο, σε συνδυασμό με το κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου, το οποίο (αμοιβολόγιο) γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες και δη στις εφημερίδες «Ναυτεμπορική», «ΑΥΓΗ» και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» στα φύλλα της 24-4-2003. Το αμοιβολόγιο αυτό αποτελεί πρόταση για διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προπεριγραφέντα τρόπο, σε παρουσίαση των έργων αυτών στο κοινό-πελάτες τους. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή, που σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αξιώνονταν υπέρ των μελών των αιτούντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις τριών αστέρων για τα έτη 2008-2012, ανέρχεται στο ποσό των 0,10 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο, ενώ για τις λοιπές κατηγορίες ξενοδοχείων, αυτή ήταν, κατ' ανάλογο μέτρο, μειωμένη ή αυξημένη. Οι αιτούντες προσπάθησαν να διαπραγματευθούν με το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο, όπως και με την καθ'ης και να προβάλουν τις αξιώσεις τους για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των δικαιούχων μελών τους, πλην όμως οι προσπάθειες αυτές δεν τελεσφόρησαν. Συνεκτιμωμένων όλων των ανωτέρω πραγματικών περιστατικών, το Δικαστήριο, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, και, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής και λαμβάνοντας

8^ο φύλλο της υπ' αριθμό 153/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καρδίτσας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσης, στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, που ως προεκτέθηκε έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της επιχείρησης της καθ'ης, τον αριθμό των δωματίων και το σκοπό της διαμονής των πελατών στο ξενοδοχείο, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής των, των πραγματικών δυνατοτήτων των πελατών να παρακολουθήσουν στο δωμάτιό τους ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι αιτούντες, το ποσοστό ακρόασης και τηλεθέασης των έργων τούτων, το μέγεθος του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου που αφιερώνεται στη μετάδοση των εν λόγω έργων, την συμβατικώς οριζόμενη αμοιβή συγγενικών δικαιωμάτων των αιτούντων με άλλα ξενοδοχεία, καθώς και προγενέστερες αποφάσεις Δικαστηρίων που αποτελούν πρόσφορα συγκριτικά στοιχεία, αφού με αυτές προσδιορίστηκε η παρά ξενοδοχείων, κείμενων σε γειτονικές περιοχές αναλόγου επισκεψιμότητας με την περιοχή όπου βρίσκεται το ξενοδοχείο της καθ'ης, καταβλητέα στους αιτούντες εύλογη αμοιβή, πρέπει να καθορίσει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής για τα έτη 2008 έως 2012 στο ποσό των 0,07 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο, ήτοι σε 562,10 (0,08 x 22 δωμάτια x 365 ημέρες) ευρώ συνολικά κατ'έτος και για τα πέντε έτη το ποσό των 2.810,50 ευρώ. Η προσωρινή αυτή αμοιβή κρίνεται κατά πιθανολόγηση ως εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη της δέουσας ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευομένων απ' αυτούς έργων μέσω των δεκτών ραδιοτηλεοράσεως των εγκατεστημένων στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ'ης και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των ως άνω έργων υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατανομή του ως άνω ποσού μεταξύ των ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, ποσοστό 25% για τους παραγωγούς, 12,5% για τους μουσικούς και 12,5% για τους τραγουδιστές. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του ημίσεως του ως αν προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής, πλέον του αναλογούντος σ' αυτό Φ.Π.Α., για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής αναγκών των δικαιούχων. Κατ'ακολουθίαν των

ανωτέρω πρέπει η αίτηση να γίνει δεκτή και ως ουσία βάσιμη κατά ένα μέρος, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει να καταδικαστεί η καθ'ης στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, λόγω της εν μέρει ήττας της (178 ΚποΛΔ), επίσης κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της καθ'ης η αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ'ης η αίτηση στους αιτούντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των δικαιούχων μελών τους ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών για την αναφερόμενη στο σκεπτικό εκμετάλλευση του ρεπερτορίου τους για τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 στο ποσό των πεντακοσίων εξήντα δύο ευρώ και δέκα λεπτών (562,10 ευρώ), πλέον Φ.Π.Α. για κάθε έτος και συνολικά για τα ως άνω έτη σε δύο χιλιάδες οχτακόσια δέκα ευρώ και πενήντα λεπτά (2.810,50 ευρώ), πλέον Φ.Π.Α.

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή θέλει επιμεριστεί κατά μιν το ήμισυ, ήτοι κατά ποσοστό 50% υπέρ του αιτούντος φορέως των ηθοποιών (πρώτου αιτούντος) και κατά το υπόλοιπο ήμισυ, ήτοι κατά ποσοστό 50% υπέρ του δεύτερου αιτούντος, ώστε να διανεμηθεί κατά ποσοστό 25% υπέρ του φορέως των παραγωγών, κατά ποσοστό 12,50% υπέρ του φορέως των τραγουδιστών και κατά ποσοστό 12,50% υπέρ του φορέως των μουσικών (οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ» αντίστοιχα).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ'ης να καταβάλει προσωρινά στους αιτούντες οργανισμούς και κατά την αμέσως παραπάνω αναλογία το ήμισυ της κατά τα άνω προσδιορισθείσας για το σύνολο του ενδίκου χρόνου εύλογης αμοιβής, πλέον του αναλογούντος στα καταβλητέα ποσά Φ.Π.Α., με το νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε τα ποσά που αντιστοιχούν σε Φ.Π.Α., από την επομένη της εκδόσεως εξοφλητικής απόδειξης μέχρι την εξόφληση.

9^ο φύλλο της υπ' αριθμό 153/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Καρδίτσας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ'ης η αίτηση στην πληρωμή μέρους των
δικαστικών εξόδων των αιτούντων, τα οποία καθορίζει στο ποσό των
διακοσίων τριάντα (230) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του,
σε έκτακτη, δημοσία συνεδρίαση, στην στις 31 Μαΐου 2013 με
την παρουσία και της Γραμματέως Ρεβέκκας Μπούρη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

